

El desenroïllament cultural de la cooperació

LEMA: Cultura també és producció.

Necessàriament si hem de creure que el Cooperativisme és un factor progressiu, moral i econòmic, també haurem de creure en l'impuls necessari del desenroïllament cultural de la cooperació, principalment, dintre dos aspectes primordials del cooperativisme, deixant de banda, particularment, la necessitat individual de capacitar-se intel·lectualment i tenir l'ètica necessària per seguir el curs evolutiu de la Humanitat.

No és dir res de novetat, el dir senzillament que el cooperativisme té una lluita establerta contra una altra classe, composta pels grans «Trusts» en primer terme i secundats pels acaparadors i intermediaris, els quals són els enemics del consum i producció directa, i, per tant, enemics del proletariat.

Analitzem, doncs, aquesta trilogia capitalista per diversos aspectes i veurem: 1. Els grans Trusts o sindicats d'especuladors, els quals s'uneixen per promoure en el mercat una puja o baixa de valors segons les seves conveniències i en perjudici directe de la classe treballadora, la qual es troba que aquesta maniobra d'especulació li reporta sempre un encariment en el cost de la vida.

2. Els acaparadors, o diguem més clar, els esparvers de la Humanitat es valen per fer els seus negocis de la necessitat dels treballadors del camp, invertint els seus capitals després de les collites, que compren a baix preu, ja sigui el blat, l'arroç, moresc, etc. etc., i després tenen l'especulació d'acaparar-ho fins que hi hagi escassetat, podent després ells, d'aquesta manera, portar en el mercat el control dels preus de gèneres sempre elevadíssims al costat del cost que ha pertocat al productor el qual hi ha esmerçat la seva suor i esforç.

3. L'intermediari, que és el paràsit de la Humanitat, és la trava que s'interposa perquè el consum i la producció sigui directa; és la malla que lliga la cadena d'esclavitud dels treballadors; els lliga amb llurs misèries, llurs necessitats, llurs desgràcies i llurs vicis.

L'intermediari sap sobradament que la lliberació dels obrers està en les rengleres de la cooperació, però també sap que és la seva ruïna d'ocell de presa.

Si ens mirem la cooperació per diferent angle, veiem també en la lluita evolutiva de la Humanitat, les acaballes d'una classe que s'enderroca amb estrèpit, fahada pels seus vicis i els egoïsmes i veiem sortir una florent època de germanor en la qual el cooperativisme està predesinat a jugar-hi el paper més important, ja que tal com hem exposat, és el factor principal en la vida econòmica, de distribució de la nova societat; és el timó d'aquesta gran nau del món que marxa a través dels segles segura de la seva victòria i la Veritat amb la seva finalitat.

Per això, treballadors, tots perquè aquesta obra sigui factible, cal que el cooperativisme escampi arreu del món aquesta llavor cultural, aquesta cultura d'estudi, de meditació i d'ensenyament que perfecciona el cervell dels homes; Cultura en els camps conreus i plens de verdor, en els arbres que donen el seu fruit per la vitalitat del sol. Cultura a les Cooperatives perquè també dongui els seus, segurs de recollir la collita que s'atansa per la vitalitat del sol de la Llibertat.

JOAN PLA

(Del Certàmen literari de la Cooperativa «La Previsora». Any 1935).

L'experiència revolucionària

Molt es parla de que el moment revolucionari actual de fracàs, de falta de tècnica en els elements responsables de la nostra gran sindical, a pesar de tots els pesars és la més gran la C. N. T. se'ns posa per exemple la revolució rusa, en la qual els anarquistes fracassaren de principi per donar més tard pas a un comunisme estatal, a una dictadura proletària.

En primer lloc hem de tenir en compte que les condicions de cultura, econòmiques i fins racials, són tan distintes de les nostres, que voler calcar aquella revolució seria indubtablement anar a un fracàs cert i inevitable, a pesar de tota la preparació i tècnica que diuen posseir els seus patrocinadors.

L'experiència és la mare de la ciència, diu l'adagi. És cert fins a determinat punt. Hi ha una anècdota veritablement típica: En Pascal, un dels pensadors més importants de l'humanitat, volia, ja abans dels seus deu anys estudiar matemàtiques. Fou tancat pel seu pare dintre un quarto amb llibres de gramàtica exclusivament. Al cap de dos dies fou trobat per sa germana dibuixant estranyes figures geomètriques. Havia sense llibres, sense instruments, tornat a inventar la geometria i demostrat moltes de les proposicions d'Euclides. Si bé és cert que el què ja era inventat no deu inventar-se més i que les conquestes dels savis passats estalvien el temps dels savis presents, no és menys cert que el temps que va emplear Pascal en la seva invenció de la Geometria, de temps que molts savis han perdut buscant per si mateixos coses que els seus predecessors havien ja trobat, no fou perdut ni molt menys, constituït per ells com una gimnasia cerebral per la formació del seu esperit. Com diu l'Eugeni d'Ors, juga un joc tràgic i diví.

No vol dir això que sempre s'hagi de procedir de la mateixa manera, sinó que aprofitant sempre l'experiència aliena ha de progressar-se. Dels errors del passat en surt sempre la perfecció del present. Però, quin goig sent quan sense l'ajut de ningú pot l'home resoldre algun greu problema l'indole qualsevol.

En aquests moments, vivim una hora revolucionària d'assaig. És molt possible, millor dit, és segur que cometem errors, alguns de capital importància. Vol dir que hem de copiar grollerament i literal una revolució feta en unes condicions tan diferents de les nostres com la revolució Russa? Mai, que aprofitem l'ensenyança que ens brinda i que millorem la seva actuació, molt bé. Que no volguem implantar i d'una forma massa violent i radical una forma de vida tan nova com la que prediquem, conforme. Ara que ens aturem en un punt, perquè Rússia no passà d'ell, això no solament és de poc sentir revolucionari, sinó que qui vulgui predicar aquestes Doctrines és per força un anquilosat mental, un enamorat dels procediments arcaics i caducs.

Aprofitem de Rússia tot quan ens brinda de generós la seva revolució, rebutgem-ne tot el què tingui d'antidemocràtic.

E. ROQUETA

Dels articles firmats en són responsables llurs autors.